

ἄκουε ἀπὸ μακρὰ ἔς τὴν στράτα τὴν περπατησιὰ του, ἔτσι ὅπως τὰ τακούρια του γροθιάζανε τὸ ξερὸ χῶμα, γκράπ! γκρούπ!, ἡ ψυχὴ της γέμιζε μεγαλεῖο **δ)** Μεταφ., ἐγκαταλείπω, μισῶ Καππ. ('Ανακ.): 'Αδαρὰ θεγὸς γρόθιασέ μας (τώρα ὁ θεὸς μᾶς ἐγκατέλειψε). **3)** Λαμβάνω τι ἐντὸς τοῦ γρόνθου, περιβάλλω διὰ τῆς παλάμης μου Μῆλ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν.) Τσακων. (Πραστ.): 'Ετράννε φτοῦνο τὸ κλαρί, δὲ γροθιάζεται Γαργαλ. "Εναι χοδρό, δὲ δὸ γροθιάζου Κίτ. 'Απὸ τὰν 'κεινα σι, ἐγροζιάε τοῦρ ἐλίε ἴσ' ἐφίντζε (ἀπὸ τὴν πεῖνα του ἐγρόθιασε τίς ἐλίε, ἐπῆρε μιὰ χούφτα ἐλίε, κι ἔφυγε) Πραστ. Συνών. *χ ο υ φ τ ι ἄ ζ ω*

γροθιάρικος ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γροθιάρ'κο Εὐβ. (Ψαχν.)
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ι ἄ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ι ἄ ρ ι -*
κ ο ς.

'Ο ἴσος πρὸς γρόνθον ἐνθ' ἄν.: Σκόρδα - ξ'λάγγουρα γροθιάρ'κα (μεγάλα) Εὐβ. (Ψαχν.) **β)** Μεταφ., ὁ μικροῦ μεγέθους ἐνθ' ἄν.: 'Αρτιά γροθιάρ'κα (μικρὰ τὸ μέγεθος, ὅχι καλῶς ἀνεπτυγμένα) αὐτόθ.

γρόθιασμα τό, Θράκ. (Τσακδ.)
'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω*
Τὸ διὰ τῶν γρόνθων ζύμωμα: Θέλ' κι ἄλλο γρόθιασμα τὸ φρωμί. Συνών. *γ ρ ο θ ι σ μ α*, *ζ ύ μ ω μ α*.

γροθίδι τό, 'Ερεικ. Κύθν. Μαθράκ. 'Οθων. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Παιδεμέν.) Σῦρ. γροθιδ' Λέσβ. Μακεδ. (Θεσσαλον. κ.ά.) Σάμ.
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ο ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ί δ ι*.

1) 'Ισχυρὸν κτύπημα διὰ γρόνθου Κύθν. 'Οθων. Πελοπν. (Κίτ.) Σάμ. Σῦρ.: Θὰ σὲ δώκου καένα γροθίδι, κάτσε φρόνιμα Κίτ. Τοῦ λασκάρησ' ἕνα γροθίδι ἔς τὴν μουντούνα καὶ τὸν ἔρριξε καταῆς (τοῦ λασκάρησε = τοῦ ἔδωσε) 'Οθων. Τοῦ ἔδωκε ἕνα γροθίδι καὶ τοῦ ξεπίρισε τὴ μύτη του (= τὴν ἔκαμε ν' ἀνοίξη, νὰ ματώσῃ) αὐτόθ. Τὸν ἔπιακε καὶ τὸν ἄρχισε ἔς τὰ γροθίδια μέσα ἔς τὰ κουφὰ καὶ ἔς τὴν πλάτη αὐτόθ. Θὰ σ' δώσουν ἕνα γροθιδ' π' θὰ πάη καπνὸς Σάμ. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ*, *μ π ο υ ν ι ἄ*, *φ ο ὗ σ κ ο ς*. **2)** 'Αλλεπάλληλα γροθοκοπήματα 'Ερεικ. Μαθράκ. Λέσβ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Παιδεμέν.) Σάμ.: 'Ανισκουβῶνεν τὰ μανίτσα δουν τσι σ' ἀρχινοῦν ἔς τοῦ γροθιδ' Λέσβ. Τόνη ἀρχίνησα ἔς τὸ γροθίδι, πὺν δὲν ἤξερε ποῦ νὰ 'θάξῃ (νὰ θάξῃ = νὰ κατευθυνθῇ) Γαργαλ. Τὸν ἄρχισα ἔς τὸ γροθίδι κ' ἐβγήκασ' οἱ φωνέ του Κίτ. Τὸν ἔπιακε καὶ τὸν ἀρχίνησε - ἐπλάκωσε - ἐτρέλλανε - ἐπέθανε ἔς τὸ κλοτσίδι καὶ ἔς τὸ γροθίδι 'Ερεικ. Τοῦ 'δωκε ἕνα γερό γροθίδι καὶ τὸν ἔμαθε γνώση Παιδεμέν. Τῶδουσα γροθιδ', π' τῶκαμα τὴ ράχη τ' πατ'τήρ' Σάμ. Συνών. *γ ρ ο θ ο κ ο π ἄ ν ι σ μ α*, *γ ρ ο θ ο κ ὀ π η μ α*, *γ ρ ο θ ο μ π ο ὦ ν ι*, *μ π ο υ ν ι δ ι*.

γροθίζω 'Αθῆν. Αἴγιν. Θῆρ. 'Ιων. (Κρήν. Πέργαμ.) Κρήτ. ('Εννέα Χωρ. Κίς. Κυδων. Σέλιν. Σφακ.) Κύθν. Νάξ. (Μον.) Σῦρ. Ψαρ. — Α. Λασκαράτ., Ποιήμ., 70 — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. γροθίζου Θεσσ. (Ζαγορ.) γροθίζου Λέσβ. γροτ-θίζου Ρόδ. γροτίζ-ζω Κάλυμν. γροτθίντζω Λέρ. γροκτίζω Κύπρ. βροτ-τίτζω Σύμ. βροθθίζω Σύμ. δροθ-θίζω Ρόδ. βροθθέω Κύπρ. γροτ-θῶ Ρόδ.
'Εκ τοῦ Βυζαντ. ρ. *γ ρ ο ν θ ι ζ ω*. Πβ. Θεοφάν. 246, 13 (ἐκδ. Βοοτ., σ. 246): «ὕβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γροθιζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου». 'Η λ. καὶ εἰς Γερμ. καὶ Βλάχ.

1) Κτυπῶ τινα διὰ τῶν γρόνθων, γροθοκοπῶ Θῆρ. Κρήτ. (Κίς. Κυδων. Σέλιν. Σφακ.) Κύπρ. Λέσβ. Σύμ. Σῦρ. — Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ.: Γρόθισέ μου τότε, νὰ σπάσῃς τὰ πλευρά του Κρήτ. Θὰ σὲ γροθίσω θέλει Σφακ. Θὰ σὲ γροθίσω Σῦρ. Γὰ ἔβα, ἀφέδῃ, μέσα, νὰ γροθίσῃς, νὰ κλοτσήσῃς (ἐκ παραμυθ.) Θῆρ. Καλὰ 'καμε γαὶ βρότ-τισέ do Σύμ. || Ποιήμ.

Κι ἀπὸ λόγῳ σὲ λόγῳ χερακώνονται καὶ πέφτουνε ἔς τὸ πάτωμα κουβάρι γροθίζονται, κλοτσεῶνται, ἀντιστελώνονται
Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω* **2**, *γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ι ζ ω* *γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ*, *μ π ο υ ν ι ἄ ζ ω*. **β)** 'Απωθῶ βιαίως, σπρώχνω Κύπρ. **2)** *Γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω* **2β** Αἴγιν. Θεσσ. (Ζαγορ.) 'Ιων. (Κρήν. Πέργαμ.) Κάλυμν. Κρήτ. ('Εννέα Χωρ. Κίς. κ.ά.) Κύθν. Κύπρ. Λέρ. Νάξ. (Μον.) Ρόδ. Σύμ. Ψαρ.: Τὴ ζύμη τὴ γροθίζει καλὰ Αἴγιν. Γροθίζω τὴ ζύμη Κύθν. Βρέχομε τὰ χέρια μας καὶ γροθίζομε τὸ ζυμωτὸ Ψαρ. Εἶναι σφιχτὴ ἡ ζύμη καὶ θέλει νὰ γροθίσῃς ἀκόμη Κρήν. Γροθίζω τὸ ἀλεύρι Μον. Γροτθίντζω τὴ ντζύμη Λέρ. Βροτ-τίτζω τὸ τζουμάρι Σύμ. Δροθ-θίζω τὰ φρωμὰ Ρόδ. 'Εν τὸ γρόκτισες καλὰ τὸ ζυμάρι Κύπρ. **3)** 'Εκδέρω ζῶν ἀποσπῶν τὸ δέρμα αὐτοῦ διὰ παρεμβολῆς καὶ ὠθήσεως τῶν γρόνθων μου μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ ζῶου. 'Αθῆν.: Δὲ γροθίζονται οἱ χοῖροι καὶ τὰ χοντρά πράματα (= ζῶα).

γρόθισμα τό, Κύθν. γρόκτισμαν Κύπρ. βροθίτισμαν Κύπρ.
'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ι ζ ω*.

1) Τὸ διὰ τῶν γρόνθων ζύμωμα ἐνθ' ἄν.: Γρόθισμα τσῆ ζύμης Κύθν. Τὸ ζυμάρι ἐσ σφιχτόν, θέλει κι - ἄλλο γρόκτισμαν Κύπρ. Συνών. *γ ρ ο θ ι σ μ α*. **2)** Βιαιὰ ἀπόθλιψις, σπρώξιμο Κύπρ.

γροθίτσα ἡ, σύνθηθ.
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ι ἄ* ὡς ὑποκορ.

1) Μικρὰ γροθιά σύνθηθ.: Εἶδα τὴν παχουλὴ γροθίτσα του νὰ ὑφώνεται καὶ νὰ πέφτῃ σὰ σφυρὶ Ν. 'Εστ. 21(1937), 208. **2)** Μικρὰ ποσότης, ὀλιγωτέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν χωρεῖ ἡ γροθιά, ἡ συγκεκλεισμένη παλάμη Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κ.ά.: Μία γροθίτσα λούπινα ἔφα καὶ μ' ἐπόνεσε ἡ κοιλιά μου.

γροθοκοπανίζω Κεφαλλ. Κύθηρ. Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. γροθοκοπανίζου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροτ-θοκοπανίζω Ρόδ. χουρτοκουπανίω Πόντ. ('Ινέπ.) γροθοκοπανῶ Λεξ. Δημητρ.
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ο ς* καὶ τοῦ ρ. *κ ο π α ν ι ζ ω*.
Κτυπῶ διὰ τῶν γρόνθων ἐνθ' ἄν.: Κάτσε φρόνιμα, γιατί θὰ ζὲ γροθοκοπανίσου Πελοπν. (Κίτ.) Μωρή, γιατί τὸ γροθοκοπανίζεις τὸ παιδί; αὐτόθ. || 'Ασμ.

'Εκλαίσι κ' ἐσκουζᾶσι | κ' ἐγροθοκοπανίζοδα (ἐκ μοιρολ.) αὐτόθ.

Κλαίον καὶ ρετενίζομαι | καὶ γροθοκοπανίζομαι (ρετενίζομαι = κλαίω μετὰ χειρονομίῶν ἐκ μοιρολ.) αὐτόθ. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω*, *γ ρ ο θ ι ζ ω*, *γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ*.

γροθοκοπάνισμα τό, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κ.ά.
'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ι ζ ω*.

Κτύπημα διὰ τῶν γρόνθων, γροθοκόπημα: 'Αρχισε τὸ γροθοκοπάνισμα καὶ δὲν ἐδόρον νὰ δούσε χωρίσω. Συνών.

γροθίδι 1, γροθοκοπιά, γροθοκόπημα, γροθομπούνι.

γροθοκόπημα τό Ζάκ. Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. γρουθ' - κόπ'μα Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δούλεψε γροθοκόπημα 'ς τὸ γαβγά που πῆγε καπινὸς! Πελοπν. (Γαργαλ.)

γροθοκόπι τό, Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Τῆνε πιάνει ἀπὸ τὰ κοτσινίδια καὶ ἀπὸ τὸ πολὺ γροθοκόπι ποὺ τσῆ βάρεσε τὴν ἐμούκαρε κάτω (κοτσινίδια = πλεξίδες, τὴν ἐμούκαρε κάτω = τῆς ἔβαλε τὸ κεφάλι κάτω).

γροθοκοπιά ἡ, Κ. Ρίζου, Κορακίστ., 40.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Βλέπω πὼς ἀνοί-
ξασί σας τὴν ὄρεξη οἱ γροθοκοπιές.

γροθοκοπισμός ὁ, Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Πάει καὶ βαίνει μέσα 'ς τὴ βασιλίσσα. Φωνὲς ἡ βασιλίσσα μεάλες! Αὐτὸς κλοτσιῆς μέσα 'ς τὴ βασιλίσσα, γροθοκοπισμός (ἐκ παραμυθ.)

γροθοκόπος ὁ, Πελοπν. (Καλάμ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Ὁ πυγμαχός.

γροθοκοπῶ Λεξ. Βάιγ. Ψύλλ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. γροθοκοπάω Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Γαργαλ.) — Σ. Ματσούκ., Γλυκοχαράμ., 65 γροθοκοποῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γρουθουκουπῶ Ἰμβρ. γρουθουκ'πῶ Θράκ. (Αἰν.) γροκτοκοπῶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κ ο-π ῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ Σομ.

Γροθοκοπαρίζω, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τό 'χε βάλει χάμου τὸ παιδί καὶ τὸ γροθοκόπα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Κάτσε ἡσυχα, γιατί, ἂν σ-σηκωθῶ πάνω, 'ἐν - νὰ σὲ γροκτοκοπή-σω Κύπρ. Γροκτοκοπᾶ τὸ μωρόν της αὐτόθ. Τί κάθεσαι καὶ σὲ γροθοκοπᾷ ὁ μοῦλος; Πελοπν. (Γαργαλ.) || Ποίημ.

Καὶ τὸν ἀγέρα πολεμᾷ νὰ πιᾷσῃ μὲ τὰ χέρια, γροθοκοπᾷ τὴ θάλασσα καὶ τίποτα δὲν κάνει Σ. Ματσούκ., ἐνθ' ἄν. Συνών. εἰς λ. γροθοκοπαρίζω.

γροθομαχία ἡ, Γ. Μαρκορ., Ἔργ., 130.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. γροθομάχος (βλ. γροθομάχο-ματ). Πβ. πυγμαχία.

Πυγμαχία: Ποίημ.

Μὲ σῶμα γυμνωμένο ἀρχίζαν ἄλλοι
τρέξιμο ἐκεῖ, γροθομαχία καὶ πάλη.

γροθομάχομαι Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τοῦ ρ. μάχομαι. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Ἀγωνίζομαι κτυπῶν διὰ τῶν γρόνθων, διαπυκτεύω.

γροθομπούνι τό, ἀμαρτ. γροθοβοῦνι Πελοπν. (Γαρ-γαλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γρόθος καὶ μπουνιά.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Θὰ σοῦ τότε στρώσω 'ς τὸ γροθοβοῦνι τὸ βαλμο-βεξεβένη. Τὸν ἀρχίνη-σε 'ς τὸ γροθοβοῦνι.

γροθομπουνίδι τό, ἀμαρτ. γροθομπουνίδι Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τοῦ οὗς. μπουνιά.

Ἀλλεπάλληλα γροθοκοπήματα: Θὰ δόνε ἀρχινήσω 'ς τὸ γροθομπουνίδι.

γροθοπατινάδα ἡ, Ἀθῆν. Α. Κρήτ. γροθοπατινάδα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γρόθος καὶ πατινάδα.

Γροθοκόπημα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τὸν ἀρχισε 'ς τίς γροθοπατινάδες Ἀθῆν. Ἀρχινήσατε πάλε τίς γροθοπα-τινάδες Πελοπν. (Γαργαλ.) Πβ. κλοτσοπατινάδα.

γροθοπόλεμος ὁ, Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὗς. γρόθος καὶ πόλεμος. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Γροθομαχία, τὸ ὅπ. βλ.

γροθόπουλο τό, Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. γροθοπούλα ἡ, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πο υ-λο. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. γροθόπουλον καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ μικρὰ γροθιά Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. 2) Νεαρόν ἐλαιό-δένδρον Κύθηρ. Συνών. γροθάρα, γροθάρι, γροθί, μούρελο.

γρόθος ὁ, Ἀνάφ. Ζάκ. Ἡπ. (Ζαγόρ. Κοκκιν. Ξηροβούν.) Θεσσ. (Ζαγόρ.) Θήρ. Θράκ. (Καβακλ. Λίμν. Σάκκ.) Ἴων. (Μπαντίρ.) Καππ. (Συνασσ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Κίς. Κυδων. Πεδιάδ. Σέλιν.) Κύθηρ. Κύπρ. Λέσβ. (Πολυχνίτ.) Μαθράκ. Μακεδ. (Παρθεν.) Μεγάρ. Πελοπν. (Ἀχαΐα Γορτυν. Κάμπος Λακων. Λάστ. Μάν. Μεσσην. Ξεχώρ. Πραστ.) Στερελλ. (Μαλεσ.) — Λεξ. Βάιγ. Πόππλετ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. — Ι. Βενιζελ. Παροιμ.², 50, 104, 210, 485, 486 γρόθους Ἀλόνν. Δαρδαν. (Λάμψακ.) Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Αἰδηψ. Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Θεσσ. (Ζαγόρ. Τίρναβ.) Θράκ. (Ἀλεξανδρούπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Γαλατ. Δεσκάτ. Δρυμ. Κολινδρ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεβιάδ. Λεπεν. Φθιώτ.) γρόθ-θος Εὐβ. (Ἀνδρων.) Ἰκαρ. Κάμπ. Κάσ. Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ. Τήλ. γρόθ-θο Καλαβρ. (Μποβ.) γρόθτος Κύπρ. γρότθος Ἀστυπ. Χίος (Καρδάμ.) γρότ-τος Κῶς (Πυλ.) Ρόδ. γρότθο Καλαβρ. (Βουν. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γρότ-το Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γρότ-το Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γρόπ-τος Μεγίστ. γρόττε Τσακων. (Πραστ.) γρόκτος Κύπρ. γρόχτος Κύπρ. γκρόθος Ἡπ. (Δρό-βιαν.) γκρόθους Μακεδ. (Δρυμ.) γρόθος Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.) γρότ-το Ἀπουλ. (Κορίλ. Στερνατ. Τσολλῖν.) γλόθ-

